

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a treia)

15 septembrie 2022*

[Text îndreptat prin Ordonanța din 28 octombrie 2022]

„Trimitere preliminară – Directiva 2004/38/CE – Dreptul de liberă circulație și de ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora – Articolul 3 alineatul (2) primul paragraf litera (a) – Noțiunea de «alt membru de familie care este membru al gospodăriei cetățeanului Uniunii care beneficiază de dreptul de ședere cu titlu principal» – Criterii de apreciere”

În cauza C-22/21,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Supreme Court (Curtea Supremă, Irlanda), prin decizia din 13 ianuarie 2021, primită de Curte la 14 ianuarie 2021, în procedura

SRS,

AA

împotriva

Minister for Justice and Equality,

CURTEA (Camera a treia),

compusă din doamna K. Jürimäe, președintă de cameră, și domnii N. Jääskinen, M. Safjan, N. Piçarra (raportor) și M. Gavalec, judecători,

avocat general: domnul G. Pitruzzella,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

– pentru SRS și AA, de K. Berkeley, solicitor, M. Flynn, JC, și C. O’Dwyer, SC;

* Limba de procedură: engleza.

- [Astfel cum a fost îndreptat prin Ordonanța din 28 octombrie 2022] pentru Minister for Justice and Equality, de M. Browne, A. Joyce și J. Quaney, în calitate de agenți, asistați de D. Brett, D. Conlan Smyth, SC, și T. O'Connor, BL;
- pentru guvernul ceh, de M. Smolek și J. Vlácil, în calitate de agenți;
- pentru guvernul danez, de J. Nymann-Lindegren și M. Søndahl Wolff, în calitate de agenți;
- pentru guvernul neerlandez, de M. K. Bulterman și J. M. Hoogveld, în calitate de agenți;
- pentru Regatul Norvegiei, de J. T. Kaasin și H. Ruus, în calitate de agenți;
- pentru Comisia Europeană, de E. Montaguti și J. Tomkin, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 10 martie 2022,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 3 alineatul (2) primul paragraf litera (a) din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO 2004, L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între SRS și AA, pe de o parte, și Minister for Justice and Equality (ministrul justiției și egalității, Irlanda), pe de altă parte, în legătură cu legalitatea unei decizii prin care s-a refuzat acordarea unui permis de ședere.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

- 3 Considerentul (6) al Directivei 2004/38 are următorul cuprins:

„În scopul menținerii unității familiei în sens larg și fără a aduce atingere interzicerii discriminării pe criteriul cetățeniei, situația persoanelor care nu sunt incluse în definiția membrilor de familie în conformitate cu prezenta directivă și care, prin urmare, nu se bucură automat de dreptul de intrare și ședere în statul membru gazdă ar trebui să fie examinată de statul membru gazdă pe baza propriei legislații interne, pentru a decide dacă se poate acorda intrarea și șederea unor asemenea persoane, luând în considerare relația lor cu cetățeanul Uniunii sau orice alte împrejurări, precum dependența lor financiară sau fizică de cetățeanul Uniunii.”

4 Articolul 2 punctul 2 din această directivă, intitulat „Definiții”, prevede:

„În sensul prezentei directive:

[...]

2. prin «membru de familie» se înțelege:

- (a) soțul;
- (b) partenerul cu care cetățeanul Uniunii a contractat un parteneriat înregistrat, în temeiul legislației unui stat membru, dacă, potrivit legislației statului membru gazdă, parteneriatele înregistrate sunt considerate drept echivalente căsătoriei și în conformitate cu condițiile prevăzute de legislația relevantă a statului membru gazdă;
- (c) descendenții direcți în vârstă de cel mult 21 de ani sau care se află în întreținerea sa, precum și descendenții direcți ai soțului sau ai partenerului, conform definiției de la litera (b);
- (d) ascendenții direcți care se află în întreținere și cei ai soțului sau ai partenerului, conform definiției de la litera (b).”

5 Articolul 3 din directiva menționată, intitulat „Destinatarii”, prevede:

„(1) Prezenta directivă se aplică oricărui cetățean al Uniunii care se deplasează sau își are reședința într-un stat membru, altul decât cel al cărui resortisant este, precum și membrilor familiei sale, conform definiției de la articolul 2 punctul 2, care îl însoțesc sau i se alătură.

(2) Fără a aduce atingere vreunui drept individual de liberă circulație și ședere pe care persoanele în cauză îl pot avea în nume propriu, statul membru gazdă facilitează, în conformitate cu legislația sa internă, intrarea și șederea următoarelor persoane:

- (a) orice alți membri de familie, indiferent de cetățenia lor, care nu se încadrează în definiția de la articolul 2 punctul 2 și care, în țara din care au venit, se află în întreținerea sau sunt membri ai gospodăriei cetățeanului Uniunii care beneficiază de dreptul de ședere cu titlu principal sau dacă din motive grave de sănătate este necesară în mod imperativ îngrijirea personală a membrului familiei de către cetățeanul Uniunii;
- (b) partenerul cu care cetățeanul Uniunii are o relație durabilă, atestată corespunzător.

Statul membru gazdă întreprinde o examinare amănunțită a situației personale și justifică refuzul acordării dreptului de intrare sau ședere acestor persoane.”

Dreptul irlandez

6 Directiva 2004/38 a fost transpusă în ordinea juridică irlandeză prin European Communities (Free Movement of Persons) (No. 2) Regulations 2006 (Regulamentul nr. 2 din 2006 privind libera circulație a persoanelor în Comunitățile Europene) (denumit în continuare „Regulamentul din 2006”).

7 Articolul 2 alineatul (1) din acest regulament, care transpune articolul 3 alineatul (2) primul paragraf din Directiva 2004/38 în ordinea juridică națională, are următorul cuprins:

„[...]

«membrul de familie autorizat», în raport cu un cetățean al Uniunii, înseamnă orice membru de familie, indiferent de cetățenia sa, care nu este un membru recunoscut al familiei cetățeanului Uniunii și care, în țara sa de origine, în țara în care are reședința obișnuită sau în cea în care avea reședința anterior

- (a) se află în întreținerea cetățeanului Uniunii,
- (b) este membru al gospodăriei cetățeanului Uniunii,
- (c) din motive grave de sănătate este necesară, în mod imperativ, îngrijirea sa personală de către cetățeanul Uniunii sau
- (d) este partenerul cu care cetățeanul Uniunii are o relație durabilă, atestată corespunzător.”

Litigiul principal și întrebările preliminare

- 8 SRS și AA, născuți în Pakistan în 1978 și, respectiv, în 1986, sunt veri primari. SRS s-a mutat în Regatul Unit împreună cu familia sa în anul 1997 și a dobândit cetățenia britanică în anul 2013. AA s-a deplasat în Regatul Unit în 2010 pentru a-și continua studiile universitare începute în Pakistan. El a dispus, pentru aceasta, de o viză de studii pe patru ani, care nu îi permitea să lucreze, și s-a mutat în locuința în care locuia SRS.
- 9 SRS și AA au locuit astfel împreună printre alții cu părinții lui SRS, până la plecarea lui SRS în Irlanda în luna ianuarie 2015. AA, a cărui viză de student a expirat la 28 decembrie 2014, i s-a alăturat lui SRS în Irlanda la 5 martie 2015, fără a dispune de o viză. Cei doi trăiesc de la acea dată în aceeași locuință.
- 10 La 24 iunie 2015, AA a depus o cerere de eliberare a unui permis de ședere la ministrul justiției și egalității, în care a invocat, pe de o parte, dependența sa financiară față de SRS și, pe de altă parte, statutul său de membru de familie care este membru al gospodăriei lui SRS. Această cerere a fost respinsă printr-o decizie din 21 decembrie 2015 printre altele pentru motivul că numai perioada ulterioară naturalizării lui SRS, care a avut loc în luna februarie 2013, poate fi luată în considerare, astfel încât trebuie să se considere că SRS și AA au locuit împreună o perioadă mai mică de doi ani.
- 11 În luna ianuarie 2016, după ce a depus la dosar alte documente în dovedirea faptului că s-a aflat în întreținerea lui SRS între lunile iulie 2010 și ianuarie 2015, AA a solicitat reexaminarea acestei decizii. La 15 august 2016, ministrul justiției și egalității a confirmat decizia menționată pentru motivul că, deși SRS și AA au locuit la aceeași adresă, nu s-a demonstrat totuși că SRS „a fost efectiv capul de familie al acestei gospodării în Regatul Unit”.
- 12 SRS și AA au introdus o acțiune în anulare împotriva deciziei din 15 august 2016 la High Court (Curtea Supremă, Irlanda). Aceștia au arătat că criteriul privind calitatea de „cap de familie” nu este clar și că nu dispun de nicio îndrumare cu privire la modul în care să fie îndeplinit. Prin hotărârea din 25 iulie 2018, această instanță a respins acțiunea considerând că, pentru a putea fi calificat drept „alt membru de familie care este membru al gospodăriei cetățeanului Uniunii”, în sensul articolului 3 alineatul (2) primul paragraf litera (a) din Directiva 2004/38, trebuie să se demonstreze că cetățeanul respectiv este „cap de familie” în statul său de origine.

- 13 SRS și AA au formulat apel împotriva acestei hotărâri la Court of Appeal (Curtea de Apel, Irlanda), susținând printre altele că High Court (Înalta Curte) a interpretat în mod restrictiv noțiunea „alt membru de familie care este membru al gospodăriei cetățeanului Uniunii” și că nu a ținut seama de celelalte versiuni lingvistice ale Directivei 2004/38. Printr-o decizie din 19 decembrie 2019, Court of Appeal (Curtea de Apel) a respins apelul. Aceasta a statuat că persoanele care trăiesc sub același acoperiș nu fac parte neapărat din aceeași gospodărie și că, pentru a putea fi considerate membri de familie care sunt membri ai gospodăriei unui cetățean al Uniunii, aceste persoane trebuie să facă parte integrantă din celula familială a acestui cetățean și să rămână parte din ea într-un viitor previzibil, locuind sub același acoperiș în statul membru gazdă nu doar din motive de conveniență, ci și din motive de atașament afectiv.
- 14 SRS și AA au primit permisiunea să formuleze recurs la Supreme Court (Curtea Supremă, Irlanda), instanța de trimitere. La 20 iulie 2020, această instanță a limitat recursul la interpretarea noțiunii de „alt membru de familie care este membru al gospodăriei cetățeanului Uniunii”, în sensul articolului 3 alineatul (2) primul paragraf litera (a) din Directiva 2004/38.
- 15 Constatând anumite diferențe între versiunile lingvistice ale Directivei 2004/38, instanța menționată observă că expresia „cap de familie”, deși desuetă, poate fi utilă pentru a înțelege noțiunea vizată în această dispoziție. Aceasta propune de asemenea o serie de criterii pentru a ajunge la o interpretare uniformă a acestei noțiuni, printre care figurează durata și scopul gospodăriei. Aceasta adaugă că, ținând seama de obiectivul urmărit de directiva amintită, și anume facilitarea circulației cetățenilor Uniunii, trebuie să se stabilească în plus dacă cetățeanul Uniunii ar fi descurajat să se deplaseze în alt stat membru în cazul în care membrul de familie în cauză, în sensul articolului 3 alineatul (2) primul paragraf litera (a) din directiva menționată, nu ar fi în măsură să îl însoțească.
- 16 În aceste condiții, Supreme Court (Curtea Supremă) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Noțiunea de «membru al gospodăriei cetățeanului Uniunii», astfel cum este utilizată la articolul 3 [alineatul (2) primul paragraf litera (a)] din Directiva [2004/38], poate fi definită astfel încât să aibă o aplicabilitate universală în întreaga Uniune [Europeană] și, în caz afirmativ, care este această definiție?

2) În cazul în care această noțiune nu poate fi definită, potrivit căror criterii trebuie să analizeze judecătorii probele, astfel încât instanțele naționale să poată decide în conformitate cu o anumită listă de factori cine are sau nu are calitatea de membru al gospodăriei unui cetățean al Uniunii în scopul liberei circulații?”

Cu privire la întrebările preliminare

- 17 Prin intermediul întrebărilor formulate, care trebuie examinate împreună, instanța de trimitere solicită în esență Curții să interpreteze noțiunea de „orice alt membru de familie care este membru al gospodăriei cetățeanului Uniunii care beneficiază de dreptul de ședere cu titlu principal”, prevăzută la articolul 3 alineatul (2) primul paragraf litera (a) din Directiva 2004/38, astfel încât să rezulte criteriile care trebuie luate în considerare în acest scop.

- 18 Cu titlu introductiv, trebuie arătat că, deși articolul 3 alineatul (2) primul paragraf din Directiva 2004/38 face referire la legislația națională, această referire, astfel cum arată Comisia Europeană în observațiile sale scrise, nu privește definiția persoanelor vizate de această dispoziție, ci condițiile prevăzute de statul membru gazdă pentru a facilita intrarea și șederea acestor persoane.
- 19 Din moment ce această dispoziție nu face nicio trimitere expresă la dreptul statelor membre pentru a defini noțiunea de „alt membru de familie care este membru al gospodăriei unui cetățean al Uniunii”, din cerințele aplicării uniforme a dreptului Uniunii, precum și ale principiului egalității de tratament rezultă că dispoziția menționată trebuie în mod normal să primească, în întreaga Uniune, o interpretare autonomă și uniformă, ținând seama nu numai de sensul uzual al termenilor săi, ci și de contextul în care se înscrie și de obiectivele urmărite de reglementarea din care face parte [a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 decembrie 2011, Ziolkowski și Szeja, C-424/10 și C-425/10, EU:C:2011:866, punctul 32, Hotărârea din 26 martie 2019, (Copil plasat sub kafalah algeriană), C-129/18, EU:C:2019:248, punctul 50, și Hotărârea din 24 februarie 2022, A și alții (Contract de asigurare „unit-linked”), C-143/20 și C-213/20, EU:C:2022:118, punctul 68].
- 20 În ceea ce privește interpretarea literală a articolului 3 alineatul (2) primul paragraf litera (a) din Directiva 2004/38, trebuie amintit de la bun început că, potrivit unei jurisprudențe constante, formularea utilizată în una dintre versiunile lingvistice ale unei dispoziții de drept al Uniunii nu poate constitui singurul temei pentru interpretarea acestei dispoziții și nici nu se poate atribui respectivei formulări un caracter prioritar în raport cu celelalte versiuni lingvistice. Necesitatea unei interpretări și a unei aplicări uniforme a fiecărei dispoziții de drept al Uniunii exclude posibilitatea ca aceasta să fie privită în mod izolat în una dintre versiunile sale lingvistice, dar impune ca ea să fie interpretată în raport cu economia generală și cu finalitatea reglementării din care face parte (a se vedea în acest sens Hotărârea din 27 octombrie 1977, Bouchereau, 30/77, EU:C:1977:172, punctul 14, și Hotărârea din 25 februarie 2021, Bartosch Airport Supply Services, C-772/19, EU:C:2021:141, punctul 26).
- 21 În speță, deși termenii utilizați în anumite versiuni lingvistice ale articolului 3 alineatul (2) primul paragraf litera (a) din Directiva 2004/38, cum sunt versiunile în limbile spaniolă („viva con”), italiană („convive”) sau neerlandeză („inwonen”), pot fi interpretați ca făcând referire la o simplă coabitare sub același acoperiș, termenii utilizați în alte versiuni lingvistice desemnează viața domestică și ansamblul activităților legate de o comunitate de viață familială în cadrul aceluiași cămin, ceea ce implică mai mult decât simpla împărțire a unei locuințe sau o simplă coabitare temporară din motive de pură conveniență. Este în special cazul versiunilor în limba cehă („domácnost”), germană („häusliche Gemeinschaft”), estonă („leibkond”), engleză („household”), franceză („ménage”), maghiară („háztartás”), portugheză („comunhão de hatação”), slovacă („domácnost”) și finlandeză („samassa taloudessa”).
- 22 În plus, trebuie arătat că niciun element din textul articolului 3 alineatul (2) primul paragraf litera (a) din Directiva 2004/38 nu sugerează că, pentru a interpreta această dispoziție, este necesar să se recurgă la noțiunea de „cap de familie”. Astfel, după cum a precizat avocatul general la punctul 34 din concluzii, aceasta lucru ar însemna să se impună, în practică, o condiție suplimentară care nu este prevăzută în textul directivei.
- 23 Interpretarea literală a articolului 3 alineatul (2) primul paragraf litera (a) din Directiva 2004/38 în sensul că, pentru ca „celălalt membru de familie” să poată face obiectul acestei dispoziții, el trebuie să aibă o legătură cu cetățeanul Uniunii care implică mai mult decât o simplă coabitare din motive de pură conveniență, este susținută de contextul din care face parte dispoziția menționată. Astfel,

celelalte două ipoteze vizate de dispoziția menționată, interpretate în lumina considerentului (6) al acestei directive, fac referire la o situație de dependență a „celuilalt membru de familie” față de cetățeanul Uniunii. Prima privește o situație de dependență financiară, și anume cea în care acest alt membru de familie se află în întreținerea cetățeanului Uniunii. A doua face explicit referire la o situație de dependență fizică, în care, din motive grave de sănătate, cetățeanul Uniunii trebuie să se ocupe în mod imperativ și personal de „celălalt membru de familie”. În acest context, ipoteza în discuție în litigiul principal – cea în care celălalt membru de familie este membru al gospodăriei cetățeanului Uniunii – trebuie înțeleasă în sensul că acoperă de asemenea o situație de dependență întemeiată, de această dată întemeiată pe existența unei legături personale strânse și stabile între cele două persoane.

- 24 O astfel de interpretare se coroborează, în plus, cu obiectivul urmărit de articolul 3 alineatul (2) primul paragraf litera (a) din Directiva 2004/38, interpretat în lumina considerentului (6) al acesteia, care precizează că directiva menționată are drept scop „menținerea unității familiei în sens larg”, prin facilitarea intrării și a șederii persoanelor care, deși nu fac parte din una dintre categoriile incluse în definiția „membrului de familie” al unui cetățean al Uniunii, definite la articolul 2 punctul 2 din directiva menționată, au totuși legături de familie strânse și stabile cu acest cetățean ca urmare a unor împrejurări de fapt specifice [a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 septembrie 2012, Rahman și alții, C-83/11, EU:C:2012:519, punctul 32, și Hotărârea din 26 martie 2019, SM (Copil plasat sub kafalah algeriană), C-129/18, EU:C:2019:248, punctul 60].
- 25 Spre deosebire de membrii de familie ai cetățeanului Uniunii definiți de articolul 2 punctul 2 din Directiva 2004/38, „ceilalți membri de familie” ai acestui cetățean, în sensul articolului 3 alineatul (2) primul paragraf litera (a) din această directivă, nu beneficiază de un drept de intrare și de ședere în statul membru gazdă al respectivului cetățean, ci de posibilitatea de a li se conferi un astfel de drept, astfel cum se arată în considerentul (6) al directivei menționate, „luând în considerare relația lor cu cetățeanul Uniunii sau orice alte împrejurări, precum dependența lor financiară sau fizică de cetățeanul Uniunii”. În acest scop, „ceilalți membri de familie” beneficiază, în temeiul articolului 3 alineatul (2) al doilea paragraf din aceeași directivă, de garanții de ordin procedural, și anume de obținerea unei decizii referitoare la cererea lor de intrare și de ședere, care trebuie să fie bazată pe o examinare amănunțită a situației lor personale și să țină seama de toate circumstanțele speciale proprii acesteia și care, în caz de refuz, să fie motivată [a se vedea în acest sens Hotărârile din 5 septembrie 2012, Rahman și alții, C-83/11, EU:C:2012:519, punctele 19-22, precum și Hotărârea din 26 martie 2019, SM (Copil plasat sub kafalah algeriană) C-129/18, EU:C:2019:248, punctul 62].
- 26 În aceste condiții, pentru ca un „alt membru de familie” să poată fi considerat membru al gospodăriei unui cetățean al Uniunii care beneficiază de un drept de ședere în statul membru gazdă, în sensul articolului 3 alineatul (2) primul paragraf litera (a) din Directiva 2004/38, el trebuie să facă dovada unei legături personale strânse și stabile cu acest cetățean, legătură care să ateste o situație de dependență reală între aceste două persoane, precum și împărțirea unei conviețuiri domestice care nu a fost creată în scopul de a obține intrarea și șederea în statul membru respectiv (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 septembrie 2012, Rahman și alții, C-83/11, EU:C:2012:519, punctul 38).
- 27 Pentru a aprecia existența unei astfel de legături, gradul de rudenie dintre cetățeanul Uniunii și celălalt membru de familie constituie, desigur, un element care trebuie luat în considerare. Cu toate acestea, astfel cum a arătat în esență domnul avocat general la punctele 40 și 41 din concluzii, trebuie să se țină seama de asemenea, în funcție de circumstanțele proprii fiecărui caz, de caracterul strâns al relației de familie în cauză, de reciprocitatea și intensitatea legăturii dintre

cele două persoane. Această legătură trebuie să fie de așa natură încât, dacă celălalt membru de familie în cauză ar fi împiedicat să fie membru al gospodăriei cetățeanului Uniunii în statul membru gazdă, cel puțin una dintre aceste două persoane ar fi afectată.

- 28 Cu toate acestea, nu se poate impune ca legătura respectivă să fie de așa natură încât cetățeanul Uniunii să renunțe să își exercite libertatea de circulație, dacă acest alt membru de familie nu ar putea să îl însoțească sau să i se alăture în statul membru gazdă. Astfel, o asemenea cerință ar însemna să se asimileze „celălalt membru de familie” în cauză, în sensul articolului 3 alineatul (2) primul paragraf litera (a) din Directiva 2004/38, cu membrii de familie expres menționați la articolul 2 punctul 2 din această directivă.
- 29 Durata conviețuirii domestice între cetățeanul Uniunii și celălalt membru de familie în cauză constituie de asemenea un element important care trebuie luat în considerare pentru a aprecia existența unei legături personale stabile. Această durată trebuie să poată fi stabilită în mod independent de data la care a fost dobândit statutul de cetățean al Uniunii. Rezultă astfel din articolul 3 alineatul (2) primul paragraf litera (a) din Directiva 2004/38, interpretat în lumina considerentului (6) al acesteia, că, pentru a aprecia stabilitatea legăturii personale dintre aceste două persoane, trebuie să se țină seama nu numai de perioada ulterioară dobândirii acestui statut, ci și de perioada anterioară acesteia.
- 30 În consecință, este necesar să se răspundă la întrebările adresate că articolul 3 alineatul (2) primul paragraf litera (a) din Directiva 2004/38 trebuie interpretat în sensul că noțiunea de „orice alt membru de familie care este membru al gospodăriei cetățeanului Uniunii care beneficiază de dreptul de ședere cu titlu principal”, menționată în această dispoziție, desemnează persoanele care întrețin cu cetățeanul respectiv o relație de dependență bazată pe legături personale strânse și stabile, născute în același cămin, în cadrul unei conviețuirii domestice care depășește o simplă coabitare temporară din motive de pură conveniență.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 31 Întrucât, în raport cu părțile din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident apărut la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a treia) declară:

Articolul 3 alineatul (2) primul paragraf litera (a) din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE,

trebuie interpretat în sensul că:

noțiunea de „orice alt membru de familie care este membru al gospodăriei cetățeanului Uniunii care beneficiază de dreptul de ședere cu titlu principal”, menționată în această dispoziție, desemnează persoanele care întrețin cu cetățeanul respectiv o relație de

dependență bazată pe legături personale strânse și stabile, născute în același cămin, în cadrul unei conviețuiri domestice care depășește o simplă coabitare temporară din motive de pură conveniență.

Semnături